

Předložená práce mapuje osídlení Domažlicka v období neolitu. Sídliště se koncentrují na ostrůvcích degradované hnědozemě na spraši v povodí řeky Radbuzy a na drobných pravostranných přítocích řeky. Domažlicko bylo osídleno z Plzeňské kotliny nejdříve ve II. a především III. stupni LnK. Na některých lokalitách osídlení pokračuje také v šáreckém stupni a nejmladší nálezy jsou datovány do IV. stupně StK. Osídlení kopíruje dálkovou obchodní trasu vedoucí až do Kelheimu (SRN), k výchozu kvalitních bavorských rohovců, které jsou většinou zastoupeny v souborech štípané industrie jak na Domažlicku (více jak 70%), tak i na sídlištích Plzeňské kotliny. Pod populačním tlakem neolitiků usazených v Plzeňské kotlině se již v II. stupni LnK vydávali kolonisté proti toku hlavích řek (Mže, Radbuza, Úhlava, Úslava). Důvodem, proč právě Radbuza byla nejlépe osídlena, spočívá nejen v relativně lepších přírodních podmínkách (zejména kvalita půdy), ale hlavně v existenci zmíněné obchodní stezky vedoucí přes průsmyky Českého lesa do Bavorska.